

El CAP Llibertat de Reus, en peu de guerra

Fa mesos que trempegen com poden la manca de personal i la sobrecàrrega de feina que suposa

El personal del CAP Llibertat de Reus fa mesos que arrossega manca de personal | Cedida

El **CAP Llibertat de Reus** està al límit. Així ho critiquen els professionals que hi treballen, i que fa mesos que reclamen que es cobreixin les **places que falten**. En el cas de medicina, de tretze professionals que hi hauria d'haver, només n'hi ha vuit.

Tenint en compte que atenen una àrea on **viuen unes 17.000 persones**, la sobrecàrrega de feina que això suposa és considerable. Segons han denunciat aquesta setmana, cada metge s'ocupa de 1.500 persones, a les quals se sumen els **7.500 pacients que haurien de cobrir** les cinc places que són buides o estan de baixa. En el cas de la infermeria, els sanitaris acaben assumint **càrregues de feina que no els pertocuen**.

I dins de la seva mateixa feina han hagut d'assumir entre cinc i deu visites més cada dia. Aquesta setmana han penjat pancartes reivindicatives a la façana de l'edifici perquè pacients i veïns sàpiguen la situació que viuen. El delegat d'USITAC a l'equipament sanitari, **Josep Ramon Pallejà**, carrega contra la **gerència territorial de Salut a Tarragona**, "que diu que el problema del CAP Llibertat és organitzatiu".

Tal com ho planteja, si això fos així, suposaria que els professionals que hi ha ara no són capaços d'organitzar-se. "Llavors, per què permetes que segueixin allà?, com és que has fet una convocatòria per la direcció del CAP i ningú s'hi ha presentat?", etziba. "Per què obligues les persones que has desacreditat a seguir amb les tasques de direcció en funcions?, afegeix.

Pallejà també es pregunta com pot ser que, si se suposa que el problema és organitzatiu, els

serveis territorials no n'han assumit les regnes després de tant de temps de viure's aquesta situació. **"Fa molts mesos que la situació és cada vegada més insostenible**, que falten metges i creix la pressió assistencial", resumeix. A la manca de recursos humans s'hi suma, com explica, la frustració de veure que hi ha pacients que tenen necessitats que no es poden cobrir com caldria.

"Això desgasta, i ens acabem acostumant a coses a les quals no ens hauríem d'acostumar mai", lamenta. Explica que "s'han normalitzat moltes mancances" i els efectes que provoquen. Per exemple, "mares que han de portar la canalla a revisions pediàtriques, i després de demanar el favor a l'empresa i els companys, se li acaba reprogramant la revisió tres vegades".